

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 703/2015
12.08.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.В., због продуженог кривичног дела тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В., адвоката Н.Р. из К., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 6К.бр.230/14 од 23.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 382/15 од 15.05.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.08.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.В., адвоката Н.Р., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Јагодини 6К.бр.230/14 од 23.02.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 382/15 од 15.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини 6К.бр.230/14 од 23.02.2015. године, окривљени Н.В. оглашен је кривим за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године и 2-два месеца. Истом пресудом окривљени је обавезан на плаћање суду паушала у износу од 5.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 7.545,00 динара, као и на плаћање на име имовинскоправног захтева оштећеном Д.О.О. „М.“ из В. износа од 13.157,15 динара и оштећеном СТР А. Т. Ј. износа од 70.702,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу, пресудом Кж1 382/15 од 15.05.2015. године, одбио је као неосноване жалбе бранилаца окр. Н.В., адвоката М.С. и Н.Р. и пресуду Основног суда у Јагодини 6К 230/14 од 23.02.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. Н.В., адв. Н.Р., поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 382/15 од 15.05.2015. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка у смислу

члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом се укида побијана пресуда и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање, а из навода у захтеву којима се образлаже истакнута повреда закона произилази да се захтев односи и у односу на првостепену пресуду Основног суда у Јагодини 6К.бр.230/14 од 23.02.2015. године.

Врховни касациони суд је у седници већа, одржаној у смислу чл. 486. став 1. и 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.В., адв. Н.Р., је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости у уводу захтева истиче битне повреде одредаба кривичног поступка које ближе не опредељује, већ се позива на општу одредбу о повреди закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог за подношење овог ванредног правног лека.

Према наводима у образложењу захтева, битне повреде одредаба кривичног поступка учињене су од стране првостепеног и другостепеног суда грубим кршењем одредаба ЗКП које се односе на претпоставку невиности, тиме што је окривљени осуђен за продужено кривично дело тешка крађа из члана 204. став 1. КЗ иако ни једним доказом није утврђено да је извршио инкриминисане радње и управо супротно, изведени докази су у корист окривљеног, пре свега исказ сведока С.С. који судови не прихватају са тенденциозним образложењем да сведок хоће да помогне окривљеном. На тај начин, иако се позива на битну повреду одредаба кривичног поступка, изложеним наводима захтева бранилац окривљеног у суштини оспорава оцену суда изведених доказа и правилност том оценом утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, а што, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца.

Према наводима захтева, заштита претпоставке невиности окривљеног, осим одредбама кривичног поступка, гарантована је и Уставом Републике Србије и одредбом члана 6. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, чиме бранилац истовремено указује и на повреду права окривљеног у смислу члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП.

Међутим, повреда људског права и слободе окривљеног у смислу цитиране законске одредбе, као разлог подношења захтева за заштиту законитости, сходно одредби члана 484. ЗКП, мора бити конкретно описана у захтеву, што значи да мора бити означена и уз захтев приложена одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којом је та повреда утврђена, а на постојање такве одлуке у захтеву браниоца окривљеног се не указује, нити је таква одлука приложена уз захтев, због чега захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.В. у наведеном делу нема прописан садржај (члан 484. ЗКП).

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези са чланом 484. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.